

Θ' παράκληση του Δεκαπενταυγούστου από τον Μητροπολίτη Κορίνθου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Στον Καθεδρικό Ιερό Ναό του Αποστόλου Παύλου τέλεσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Διονύσιος την Ιερά Ακολουθία του Εσπερινού και της Μεγάλης Παράκλησης προς την Υπεραγία Θεοτόκο.

Τη διακονία του κηρύγματος ανέλαβε ο Νομικός Σύμβουλος της Ιεράς Μητρόπολης κ. Πέτρος Θωμαΐδης, ο οποίος μίλησε για τον συγγραφέα του Μεγάλου Παρακλητικού Κανόνα Αυτοκράτορα της Νίκαιας Θεόδωρο Β' Λάσκαρι Βατάτζη, που αντιμετωπίζοντας πολλά προβλήματα από εσωτερικούς εχθρούς, προδοσίες φίλων και αντιξοότητες συνέγραψε, ως Θεοτοκόφιλος, τον Μ.

Παρακλητικό Κανόνα.

Εν συνεχεία αναλύοντας το τελευταίο τροπάριο της Μεγάλης Παρακλήσεως: «Την δέησίν μου δέξαι την πενιχράν, και κλαυθμόν μη παρίδης και δάκρυα, και στεναγμόν, αλλ' αντιλαβού μου ως αγαθή, και τας αιτήσεις πλήρωσον• δύνασαι γαρ πάντα ως πανσθενούς, Δεσπότη Θεού Μήτηρ, ει νεύσεις έτιμόνον, προς την εμήν οικτράν ταπείνωσιν» επεξήγησε ότι η Παναγία μας, ως Βασίλισσα των Ουρανών και ως Μητέρα, με ένα νεύμα μητρικό, επιδοκιμασίας, παρηγοριάς ή υποστήριξης μπορεί να εκπληρώσει κάθε αίτημα.

Αυτό παρακαλούμε σήμερα, που είναι η τελευταία, για την περίοδο του Δεκαπενταυγούστου Μεγάλη Παράκληση, ένα νεύμα Εκείνης και τις ακουσίθεες και θεοπειθείς ευχές και προσευχές του Σεβασμιωτάτου!

Πριν την απόλυση της Ιεράς Ακολουθίας **ο Σεβασμιώτατος, εξ αφορμής των λόγων του κ. Θωμαΐδη, επεσήμανε** ότι μέχρι και το πρόσφατο παρελθόν οι Άρχοντες ήταν οι πρώτοι που προσέτρεχαν στην Εκκλησία για βοήθεια στο έργο τους και εναπέθεταν τις ελπίδες τους για επίλυση των όποιων προβλημάτων στην Παναγία μας.

“Αυτό ακριβώς έκανε και ο πρώτος Κυβερνήτης της Ελλάδος Ιωάννης Καποδίστριας, ο οποίος έγραψε με το χέρι του στο πίσω μέρος της Ι. Εικόνας της «Παναγίας Γλυκοφιλούσης», Ιστορικό Κειμήλιο, που φυλάσσεται στην Ι. Μητρόπολή, το εξής επίγραμμα: «Γλυκοφιλούσα Μαριάμ τον Υιόν σου αίτησαι υπέρ εμού του δούλου σου Ιωάννου, βραβεύσαι, μετά σοφίας κυβερνάν τον ευσεβή λαόν του και βασιλείας με Αυτού τυχείν δι' Ελεός του».

Δυστυχώς στις μέρες μας η ευσέβεια αυτή κρίθηκε «ντεμοντέ» και την θέση της Παναγίας μας στην επίκληση για βοήθεια πήραν οι ισχυροί της γης, αφού οι Άρχοντές μας τις περισσότερες φορές είναι απόντες από την Λατρεία της Εκκλησίας μας στερώντας μας έτσι και αυτή την ευεργετική παρουσία της Παναγίας στη ζωή μας”, κατέληξε ο Σεβασμιώτατος.

